

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo

Žalba je rješenjem Suda (osmo vijeće) od 22. veljače 2018. proglašena nedopuštenom.

Žalba koju je 10. prosinca 2017. podnio BMB sp. z o.o. protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 3. listopada 2017. u predmetu T-695/15, BMB sp. z o.o. protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo

(Predmet C-693/17 P)

(2018/C 142/27)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: BMB sp. z o.o. (zastupnik: K. Czubkowski, radca prawny)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo, Ferrero SpA

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda (prvo vijeće) od 3. rujna 2017. u predmetu T-695/15 koja je žalitelju dostavljena 11. listopada 2017.; i
- poništi odluku trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. rujna 2015 u predmetu R 1150/2012-3;

Sud bi alternativno trebao ukinuti presudu i vratiti predmet na ponovni postupak Općem sudu ako stanje predmeta ne omogućava Sudu donošenje presude.

U skladu s člankom 138. stavkom 1. Poslovnika Sud bi također trebao:

- naložiti društvu Ferrero Spa i EUIPO-u to snošenje troškova ovog postupka; i
- naložiti društvu Ferrero Spa i EUIPO-u snošenje troškova žalitelja u postupku pred Općim sudom; i
- naložiti društvu Ferrero Spa snošenje troškova postupka pred EUIPO-om u vezi s odlukom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu žalbi, žalitelj iznosi dva žalbena razloga.

Prvi žalbeni razlog, kojim se tvrdi da je došlo do povrede članka 25. stavka l. točke (e) Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002 od 12. prosinca 2001. o dizajnu Zajednice (¹) zbog pogreške koja se tiče prava i očite pogreške u ocjeni:

- i. jer je grafički prikaz ranijeg žiga uključen u sporni dizajn;
- ii. jer su raniji žig i sporni dizajn jako slični; i
- iii. jer je Žalbeno vijeće počinilo pogrešku kada je zaključilo da postoji vjerojatnost dovođenja u zabludu između ranijeg žiga i spornog dizajna.

Drugi žalbeni razlog, kojim se ističe povreda članka 25. stavka 1. točke (e) Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002 od 12. prosinca 2001. o dizajnu Zajednice u vezi s općim načelima dobrog upravljanja i zaštite legitimnih očekivanja do koje je došlo zbog pogreške koja se tiče prava i očite pogreške u ocjeni u vezi s zaključkom da je upućivanje Žalbenog vijeća na članak 8. stavak 1. točku (b) Uredbe br. 207/2009⁽²⁾ u točki 33. Odluke, je obična formalnopravna pogreška koja nije odlučujuće utjecala na rješavanje spora, i da nije nužno uzeti u obzir nacionalnu sudsku praksu u vezi s ranjom međunarodnom registracijom pri ocjenjivanju vjerojatnosti dovodenja u zabludu.

⁽¹⁾ SL 2002, L 3, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlj 13., svezak 24., str. 45.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice, SL L 78, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlj 17., svezak 1., str. 226.).

Žalba koju je 24. listopada 2017. podnio Vassil Monev Valkov protiv rješenja Općeg suda (drugo vijeće) od 27. rujna 2017. u predmetu T-558/17, Valkov protiv European Court of Human Rights i Supreme Court of the Republic of Bulgaria

(Predmet C-701/17 P)

(2018/C 142/28)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Vassil Monev Valkov (zastupnik: K. Mladenova, *advokat*)

Druge stranke u postupku: European Court of Human Rights, Supreme Court of the Republic of Bulgaria

Žalba je rješenjem Suda (deseto vijeće) od 22. veljače 2018. proglašena nedopuštenom.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. siječnja 2018. uputio Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španjolska) – Modesto Jardón Lama protiv Instituto Nacional de la Seguridad Social, Tesorería General de la Seguridad Social

(Predmet C-7/18)

(2018/C 142/29)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Modesto Jardón Lama

Druge stranke u žalbenom postupku: Instituto Nacional de la Seguridad Social i Tesorería General de la Seguridad Social

Prethodno pitanje

Treba li članak 48. UFEU-a tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis koji kao uvjet za ostvarivanje prava na prijevremenu starosnu mirovinu nalaže da je iznos ostvarene mirovine viši od iznosa najniže mirovine na koju bi predmetna osoba imala pravo na temelju istog nacionalnog propisa, pri čemu se izraz „ostvarena mirovina“ mora tumačiti kao stvarna mirovina koju isplaćuje samo nadležna država članica (u ovom slučaju, Španjolska), a ne uračunava se stvarna mirovina koju bi toj osobi, na temelju davanja iste prirode, mogla isplaćivati jedna ili više drugih država članica?